

TOVERI

Linnan suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyvä Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaiin.

TOIMITUSKUNTA: W. N. REIKO LAURI MOILANEN ADOLPH SALMI A. B. MAKELA SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE) The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society. AUG. NIKULA, Manager.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 48 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements. TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25 3 kuukautta... \$1.35 1 kuukausi... .50

SUBSCRIPTION RATES: In the United States and Canada One year... \$4.00 Six months... \$2.25 Three months... \$1.35 One month... .50

Rahasäkin ihanteellisuus

Amerikkalaisia suurrikkauksia koskevassa kirjoituksessaan eräs porvarillinen lehti jo toista vuotta sitten lausui: "Missään maassa ei milloinkaan ole hallinnut ehdottomampi raha-yksinvaltius kuin Yhdysvaltain tasavallassa."

Noin räkää kuvaus tunnute monen mielestä fiolentalla. Sitä se ei kuitenkaan ole. Viimeaikoina useat seikat viittaavat siihen, että kaikesta kapinoinnista huolimatta rahavaltiaitten mahti ja vaikutus ei suinkaan ole horjumaan päin.

ORJAMARKKI-NOILTA

(Jatkoa edellisestä numerosta)

Työläiset vaihtuvat kuin vesi viirassa.

Siitä tavattomasta työttömien lukumäärästä joka tässä maassa on olennassa, ei voi mikään-olla merkitykselliseenpääntä ilmiönä kuin se vaihtelevuus joka on vallalla sellaisten työtehtävien työmailla, jotka koettavat saada halpapakkaista työvoimaa ja raskaita sitä ylimääräisesti. (Tämä vaihtelevuus esiintyy siinä tavassa, että työläisiä ajetaan työstä pois aivan sääliä ja tuisia otetaan tilalle.)

Curtis Ihmalai-väestön työstä vaihtuu noin 30 prosenttia kuukaudessa usean kuukauden ajalla ennen viime marraskuun 17 p:nä. Pierce-Arrow auto-yhtiön työväestöstä, Buffalossa, N. Y., vaihtuu kuukausittain noin 15-22 prosenttia yhdeksän kuukauden ajalla. The Amoskeag Manufacturing Co., Manchesterissa, N. H., vaihtaa kuukausittain 24-25,000 muuan South Bostonissa sijaitsevan E. Keith yhtiön työväestöstä vaihtuu kuukausittain 20 prosenttia. Denison Manufacturing Co., Framinghamissa, Mass., joka valmistaa kaikenlaisia paperituotteita, ilmoittaa usean vuoden tarkkojen luvuiden perusteella, että työ-

riente antelaisuutta koululaitoksille ja yliopistoille. Saksassa, jossa yliopistot ovat valtion holhouksen alaisia, tätä seikkaa nimenomaan toivotettiin todistuksena siitä, kuinka rikkauksia sentään jossain käytetään korkeiden ihanteiden palvelukseen.

Viimeaikaiset korkeampia amerikkalaisia opistoja koskevat toimenpiteet sievästi valaisevat tuota "rikkauksien ihanteellisuutta". Ne selvästi osoittavat, mitä oppilaitosten runsaskäsitsemisen kannattamisen takana piilee: ei mitään muuta kuin yleisen mielipiteen hallitsemisen rahassäkin hyväksi. Itse asiassa ei millään muulla keinolla voi niin tehokkaasti vaikuttaa maan julkiseen elämään kuin hallitsenlaian opetuslaitoksia, eritoten yliopistoja. Niistähän ne lähtevät lakimiehet, virkamiehet, laivastajat, Heidän toimintojensa ajaavat ne mielipiteet ja se henki, mikä heihin on yliopistoissa imeytynyt. Senohessa on näiden oppilaitosten opettajilla huomattavan suuri vaikutus maan sanomalehdissä. Tuskin voi saada kateensä ainoatakaan aikakauslehtiä, jossa ei olisi useampia professorien kirjoituksia kaikenlaisista mahdollisista ajankäsitsemisistä — ja aikakauslehdet ovat mita tärkeimpiä yleisen mielipiteen muodostajia. Samoin ovat professorien kirjoitukset etusijalla päivälehdissämme. Näitä väski "rikkauksien ihanteellisuus" on kannattavaa liikettä. Miljooneerit ovat täysin selvillä siitä, mitä he tarkoittavat taiteiden ja tieteiden "jalomielisellä" kannattamisellaan.

Kuitenkaan eivät meidän rahavaltiaittemme, enempää kuin eurooppalaiset sortovaltiaittemme, kykene sulkemaan opetuslaitoksiamme ovia hengen ja tutkimuksen vapaudelta. Aina uudestaan nostavat henkiset riippumattomat miehet päänsä ja opettavat siinä, minkä heidän tutkimuksensa ovat osoittaneet oikeaksi. Mutta kaun ei rahasäkiä siedä oppia, jotka ovat sen edulle vastakkaisia. Se ryhtyy oitis kulkemaan kapinaa. Tuorein esimerkki siitä on se tapa ja ne keinot millä Columbian yliopistosta pakotettiin eroamaan valtiotieteen professori, toht. Ch. A. Beard. Hän otti eronsa, saaneen hän asiasta antamassaan julkisessa selityksessä, sentähden että "eräs valvontaneuvosto, yliopiston esimiehen myötävaikutuksella, koki estää ja pelotella, jokaista, jolla oli edistyksellisiä, vapaamielisiä tai sovinnaisuud-

väestöstä vaihtuu vuosittain 45 prosenttia, vaikka sitä on koetettu saada pysymään paikallaan kaikenlaisen työnvälityslaitosten avulla. Muuan Des Moinesin, Iowa, yhtiö ilmoittaa, että vuoden kuluksessa käytettiin vaiton palveluksessa 14,000 työläistä, vaikka tavallinen työväestö on määrän 3,000. Fore River laivanrakennus-yhtiö, Quincyssä, Mass., joka kohotti työvoimansa 3,498:sta 7,000:teen, käytti palveluksessaan 5,200 työläistä ennen kuin määrä tuli täyteen. Muuan Austin Company niminen rakennusurakoitsijaliike, joka oli ottanut käyttäntöön Curtis ihmalai-väestön suosituksista eräänlaisen tehoajatusjärjestelmän, otti yhtenä ainoana päivänä työväestön 80 ammattitaitoisista mekaniikka, sadakseen niistä yhdeksän pysyvästi työhönsä. Ja sellaista, tapahtui usean kuukauden ajan. Buffalossa kävi ammattitaitoittomien ja vähän ammattitaitoisten hankkiminen täyttämään ammattitaitoisten työpaikat niin yleiseksi, että useat ammattitaitoiset, joita oli riittävä määrä tarjolla, olivat pakotettuja menemään 2000 mailin päässä oleville hallituksen työmaalle, sadakseen työtä. Detroitin United Railroads yhtiön palveluksesta luopuu kuukausittain noin 300 miestä, koko työvoiman ollessa 2,512. Synya ovat sietämättömät olosuhteet. Samassa kaupungissa olevilla Fordin autotehtäillä, joilla on työssä 38,000 työläistä, jää kuukausittain pois työstä ainoastaan noin seitsemän.

Kurjat asunot-olot suurimman osan muuttoeläimistöön. Se mitä työnteot ja heidän edustajansa tavallisesti kutsuvat työttömyyden puutteeksi, joi-

ta tilalla, ollen sen kauppalaivaston kantavuus 8,470,000 tonnia, sitte on Saksa 4,463,000 tonnia, Norja 2,470,000 tonnia, Ranska 2,295,000 tonnilla, Italia 1,730,000 tonnilta, jne. (numerot ovat vuodelta 1916).

Sodan aikana ovat nämä suhteet luonnollisesti hiukan muutuneet, ehkäpä eivät juuri hiukankaan. Mailmankaupan painopiste on siirtynyt Brittein saarilta Atlantin länsipuolelle. Mitä paljon kunkin maan kauppalaivastoa on hävitetty sodan ajalla, ei ole tarkkojen numerojen avulla osoitettavissa, mutta mikäli on ilmoitettu, on Englannin laivaston kantavuus-tilinmäärä vähennetty melkein puolella. Saksan on luonnollisesti vähennetty tuntuvasti, samoin Norjan ja Ranskan, eikä Italiankaan ole vaurioitua päässyt.

Imperialismin perusteet

Mailmankaupan valtauseräykset saattavat johtavien teollisuusmaiden kapitalistit ponnistelemaan kaikki voimansa, kilpaillessaan toistensa edelle pääsemässä. Pääomien sijoittaminen ulkomaille ja ulkomaisten markkinoiden valtaaminen, siinä ne toimenpiteet, joille jokaisessa johtavassa maassa annetaan kapitalistisen tuotantotavan vallalla mita suurin huomio.

Kun oman maan markkinat eivät voi kyllätyä kaikkia kotimaisen teollisuuden tuotteita, niin on tuotannon jatkamisen ainoana edellytyksenä tuotteiden kullekin ulkomaille. Mutta kun jokaisen teollisuusmaan kapitalistilla on sama pyrkimys, niin syntyy markkinoiden valtaamisessa tuloissa kilpailu.

Mutta teollisuuden kehittymisen ei ole ainoa edellytys mailmanmarkkinain valtaamiselle. Tuotteet eivät itsestään siirry toisesta maasta toiseen, vaan tarvitaan siihen kulkuvälineet — kauppalavasto. Ja sen kehitystä valaisevat numerot osoittavat melko tarkasti, mikä maa on kullottanut mailmankaupan herrana.

Tähän saakka on Englannin, kauppalaivasto ollut niin paljon kaikkien muiden maiden kauppalaivastoa suurempi, että mikään vertailu ei ole tullut kysymykseenkään. Vuonna 1916 oli se hiukan yli 21 miljoonan kantavuus-tonnin, joka on enemmän kuin sen läheisimpien Yhdysvaltain, Saksan, Norjan, Ranskan ja Italian kauppalaivasto yhteensä. Yhdysvallat on ollut toise-

käännyvät niine hyvineen pois. Voidakseen pitää palveluksessaan tarvitsensa 10,000 miestä, on työnvälitystoimistoista hankittava 20,000—25,000. Bethlehemin teräsyhtiön Sparrows Pointin laitoksella Marylandissa toimiva liikkeenhoidaja selitti etvaidakseen pitää työssään 3,200 miestä, on yhtiön otettava työhön 12,500. Pölypölymäärän rautatieyhtiö rakennutti tilapäishökeleitä ja tuotti niillä 16,000 neekeria, maksan jokaisen kuluksensa 200 dollari. Kaksituhatta neekeria kuitenkin jätti työn heti, koska eivät halunneet elää sellaisissa oloissa. Koneitealle osoitettiin, että noin kuusi prosenttia rakennustyöläisistä on työttä. Muuan todistaa se tihti: "Tiillä on kyllä saatavissa. Olen juuri ottanut selvän tilanteesta Mississippijoen itäpuolella, ja sieltä on saatavana 90,000,000 tiiltä 9-14 dollarin hinnasta tuhannella, ja muurareita täällä on myöskin riittävästi."

Laivastohallinnon edustaja antoi seuraavan luvun: "Olen juuri palannut Bostonista, jossa pidimme neuvottelua laivanrakennusurakoitsijain kanssa. Ja joka kerta kun tuli puhe työvoiman puutteesta ja vaihtelevaisuudesta, kielsi kysymys itsensä asiantuntijaksi. Työväestön tavat vaihtelevaisuus johtuu siitä että puhumattakaan kunnollisista asunnoista, ei usealla paikalla ole minkäänlaisia asuntoja saatavissa." Ja laivastoviraston edustaja selitti, että masiniestien hankinta on suuresti hidastuttanut töitä. Masiniesta kyllä olisi saatavana, mutta kuin ei ole autta niille asunot. Neuvontatoimikunnan esimies antoi seuraavan luvun: "Tietojemme mukaan

pitäisi Bridgeportissa tarvittavaan tammik. 1 p:nä 5,000 miestä lisää, mutta niille ei ole antaa minkäänlaisia asuntoja." Sotatarpeitten hankintalautakunnan kiireellisen rakennuksen ja urakoitten osasto hoitavan vtiokunnan esimies antoi seuraavan luvun: "Työväestön vaihtelevaisuus Hampton Roadsin laivanrakentimilla on melkoinen. Vain vakavimmat miehet pysyvät työssä ja saavat asuntoja, mutta liikkuva väestö on altuisen toimiston ja työväestön erottamisen alaisia. Ja sellainen vaihtuminen on aivan alituisia. Kaikkialla liikealoilla valitetaan työväestön tavatonta vaihtelevaisuutta nykyisin."

Bethlehem teräsyhtiön Sparrows Pointin liikkeenhoidaja voisi mekaniiksen koneiston puolesta käyttää nykyisin kaksi kertaa niin paljon miehiä kuin ne kenneen saamaan ja pysyttämään työssämme. Nykyisin on meillä työssä 3,200—3,500 miestä, mutta me voimme vallan sopivasti käyttää 7,500. Suurimpana esteenä siinä ettemme kykene saamaan ja pysyttämään enempää miehiä, on paikka mistä laitteitamme sijaitsee. Rautateitse on Bostonista siinä 11 mailia ja sähköteitse 12, mutta lukuisien pysäkkien takia ottaa matkan kulkemiseen 35—45 minuuttia, johon vielä tulee lisäksi se aika mikä miehiltä menee asemalta kotiinsa kulkiessaan. Tällä laivatelikalla, jolla meillä on nyt työssä 3,500 miestä, oltammikuun alussa ainoastaan 2,900. Siitä lähtien olemme menettäneet palveluksemme ja asettaneet työhön 11,000 miestä, jos-

la tilalla, ollen sen kauppalaivaston kantavuus 8,470,000 tonnia, sitte on Saksa 4,463,000 tonnia, Norja 2,470,000 tonnia, Ranska 2,295,000 tonnilla, Italia 1,730,000 tonnilta, jne. (numerot ovat vuodelta 1916).

Sodan aikana ovat nämä suhteet luonnollisesti hiukan muutuneet, ehkäpä eivät juuri hiukankaan. Mailmankaupan painopiste on siirtynyt Brittein saarilta Atlantin länsipuolelle. Mitä paljon kunkin maan kauppalaivastoa on hävitetty sodan ajalla, ei ole tarkkojen numerojen avulla osoitettavissa, mutta mikäli on ilmoitettu, on Englannin laivaston kantavuus-tilinmäärä vähennetty melkein puolella. Saksan on luonnollisesti vähennetty tuntuvasti, samoin Norjan ja Ranskan, eikä Italiankaan ole vaurioitua päässyt.

Imperialismin perusteet

Mailmankaupan valtauseräykset saattavat johtavien teollisuusmaiden kapitalistit ponnistelemaan kaikki voimansa, kilpaillessaan toistensa edelle pääsemässä. Pääomien sijoittaminen ulkomaille ja ulkomaisten markkinoiden valtaaminen, siinä ne toimenpiteet, joille jokaisessa johtavassa maassa annetaan kapitalistisen tuotantotavan vallalla mita suurin huomio.

Kun oman maan markkinat eivät voi kyllätyä kaikkia kotimaisen teollisuuden tuotteita, niin on tuotannon jatkamisen ainoana edellytyksenä tuotteiden kullekin ulkomaille. Mutta kun jokaisen teollisuusmaan kapitalistilla on sama pyrkimys, niin syntyy markkinoiden valtaamisessa tuloissa kilpailu.

Mutta teollisuuden kehittymisen ei ole ainoa edellytys mailmanmarkkinain valtaamiselle. Tuotteet eivät itsestään siirry toisesta maasta toiseen, vaan tarvitaan siihen kulkuvälineet — kauppalavasto. Ja sen kehitystä valaisevat numerot osoittavat melko tarkasti, mikä maa on kullottanut mailmankaupan herrana.

Tähän saakka on Englannin, kauppalaivasto ollut niin paljon kaikkien muiden maiden kauppalaivastoa suurempi, että mikään vertailu ei ole tullut kysymykseenkään. Vuonna 1916 oli se hiukan yli 21 miljoonan kantavuus-tonnin, joka on enemmän kuin sen läheisimpien Yhdysvaltain, Saksan, Norjan, Ranskan ja Italian kauppalaivasto yhteensä. Yhdysvallat on ollut toise-

käännyvät niine hyvineen pois. Voidakseen pitää palveluksessaan tarvitsensa 10,000 miestä, on työnvälitystoimistoista hankittava 20,000—25,000. Bethlehemin teräsyhtiön Sparrows Pointin laitoksella Marylandissa toimiva liikkeenhoidaja selitti etvaidakseen pitää työssään 3,200 miestä, on yhtiön otettava työhön 12,500. Pölypölymäärän rautatieyhtiö rakennutti tilapäishökeleitä ja tuotti niillä 16,000 neekeria, maksan jokaisen kuluksensa 200 dollari. Kaksituhatta neekeria kuitenkin jätti työn heti, koska eivät halunneet elää sellaisissa oloissa. Koneitealle osoitettiin, että noin kuusi prosenttia rakennustyöläisistä on työttä. Muuan todistaa se tihti: "Tiillä on kyllä saatavissa. Olen juuri ottanut selvän tilanteesta Mississippijoen itäpuolella, ja sieltä on saatavana 90,000,000 tiiltä 9-14 dollarin hinnasta tuhannella, ja muurareita täällä on myöskin riittävästi."

Laivastohallinnon edustaja antoi seuraavan luvun: "Olen juuri palannut Bostonista, jossa pidimme neuvottelua laivanrakennusurakoitsijain kanssa. Ja joka kerta kun tuli puhe työvoiman puutteesta ja vaihtelevaisuudesta, kielsi kysymys itsensä asiantuntijaksi. Työväestön tavat vaihtelevaisuus johtuu siitä että puhumattakaan kunnollisista asunnoista, ei usealla paikalla ole minkäänlaisia asuntoja saatavissa." Ja laivastoviraston edustaja selitti, että masiniestien hankinta on suuresti hidastuttanut töitä. Masiniesta kyllä olisi saatavana, mutta kuin ei ole autta niille asunot. Neuvontatoimikunnan esimies antoi seuraavan luvun: "Tietojemme mukaan

pitäisi Bridgeportissa tarvittavaan tammik. 1 p:nä 5,000 miestä lisää, mutta niille ei ole antaa minkäänlaisia asuntoja." Sotatarpeitten hankintalautakunnan kiireellisen rakennuksen ja urakoitten osasto hoitavan vtiokunnan esimies antoi seuraavan luvun: "Työväestön vaihtelevaisuus Hampton Roadsin laivanrakentimilla on melkoinen. Vain vakavimmat miehet pysyvät työssä ja saavat asuntoja, mutta liikkuva väestö on altuisen toimiston ja työväestön erottamisen alaisia. Ja sellainen vaihtuminen on aivan alituisia. Kaikkialla liikealoilla valitetaan työväestön tavatonta vaihtelevaisuutta nykyisin."

Bethlehem teräsyhtiön Sparrows Pointin liikkeenhoidaja voisi mekaniiksen koneiston puolesta käyttää nykyisin kaksi kertaa niin paljon miehiä kuin ne kenneen saamaan ja pysyttämään työssämme. Nykyisin on meillä työssä 3,200—3,500 miestä, mutta me voimme vallan sopivasti käyttää 7,500. Suurimpana esteenä siinä ettemme kykene saamaan ja pysyttämään enempää miehiä, on paikka mistä laitteitamme sijaitsee. Rautateitse on Bostonista siinä 11 mailia ja sähköteitse 12, mutta lukuisien pysäkkien takia ottaa matkan kulkemiseen 35—45 minuuttia, johon vielä tulee lisäksi se aika mikä miehiltä menee asemalta kotiinsa kulkiessaan. Tällä laivatelikalla, jolla meillä on nyt työssä 3,500 miestä, oltammikuun alussa ainoastaan 2,900. Siitä lähtien olemme menettäneet palveluksemme ja asettaneet työhön 11,000 miestä, jos-

MAILMANKATSOMUKSIA

KUN TUTENTIT HAISTOIVAT MAANKAVALLUSTA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Jan. 19, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Seattle Daily Call'in kirjottaa nimim. Jaze:

Elpää sitä joka päivä saa porvarilliseen pölkkyäisyydelle nauraukseen niin sydämensä pohjasta kuin mitä eriaät valtiomme yliopiston radikaali nuorukaiset sille nauroivat presidentti Wilsonin "rauhanehdotusta" pitämän puheen jälkeisenä aamuna. Se tapahtui englanninkielisen luennolla. Professori luki edessään olevasta paperista ja sitte kysyi yliopittailta, olivatko hänen lukemansa ajatukset hyväksyttävissä valko kapitalistilla. Koko luokka—oilen niitä meidän eteväksi keuhuton vallassa—tyymme polkia ja tyttäriä—yhteän äänen pani mitä jyrkkinen vastalauseensa professorin paperissa ilmeväni ajatuksia vastaan. He sanoivat sellaisen mielipiteen olevan kapinaa ja maankavallusta sekä julistivat, että mies, joka tuon on kirjoittanut, olisi nitistettävä vaaralliseksi kihoittajana. Mutta siellä oli kolme oppilasta, jotka olivat sanomalehdestä lukeet presidentin puheen rauhanehdotusta, ja yksi näistä—neijonen—huomautti, ettei hän pitänyt presidentti Wilsonia vaarallisena kihoittajana eikä hänen esittämäänsä Yhdysvaltain rauhanehtoja oikein voi sanoa kapinaksi eikä maankavallukseksi. Kun nuo hemmetteluun tottuneet lapset saivat kuulla, että kyseenalaiset mielipiteet olivatkin presidentin kirjoittamat, alkoivat he oitis kilporeilla, etsien perätymsiä. Mutta se jäi löytämättä. Professori oli tehnyt heille ikeän kepposen. Mistä he olisivat tietneet, että presidentti oli ilmaissut rauhanehtonsa? Eiväthän he pitäneet tapoiaan luke lehdestä mitään muuta kuin urheilua ja seuraamiosastot. Joten he eivät olleet edes otuskoita katsooneet muilta sivuilta. Kuka olisi voinut arvata, että noin vahvasti sosialistisilta hatskahtavat lausumot olisivat peräisin Yhdysvaltain hallituksen taholta? Mistä olisi heidän pitänyt arvata, että rauhanehdot oli julkaistu? Eikös hallitus ollut julkaissut aikooit marssia Berliniin, sitoa tyhjän öljykannun keisarini (takki-häntään, ja täällä kotona hirttaa vielä joitakuita yllyttäjiä, ennenkuin rauhaa tehtäisiin? Professori-miehen pitäisi tki tietää, että heidän älyvarastonsa kestä ajatella niin pitkälle kuin sodan lopettamiseen. Sitä paitsi, eikö monta moniusta ihmistä ole vangittu samojen ajatusten lausumisesta kansainvälisellä näkökannalta mitä tässä lausutun kansallista? Miksi sitte presidentti moisia lausutapoja käyttää? Ne kuulostivat kapinallisilta, eikä piiritystijä Clay Allen olisi semmoista kyteläkättyä suvainnut vielä kuukausi takaperin—siis se täytyi olla maankavallusta.

Mutta, jos presidentti on sanonut, niin se on paikallaan. Me hyväksymme sen, vaikka emme ole kein ymmärrä, mitä sillä tarkotetaan. Paikallaan se on sentähden, että se on virallisesta lähteestä kotoisin. Tosiaan, pölkkyäiksi saattamme heidät ylimalkaan leimata.

SUOMEN LIPUSTA

on tälläkäläisten suomalaisten porvarilehtiemme kesken syntynyt nahina. Duluthin santarmilehti ei hyväksynyt käytäntöön otettua keltaista leijonaa punaisella pohjalla, koska leijona edustaa ryöstöä ja vallanhimoa eikä ole kotimainen elukka Suomenmaalla. Sensijaan kuuluvat Suomen kansalliset värit olevan sininen ja valkoinen, niinkuin laulusakin sanotaan: "Taivas on sininen ja valkoinen ja tähtösiä täynnä". Sitä västön on Pohjan Tähdessä Varasvuori nousut pönteästi puolustamaan punakeltaista leijonallippua. "Punanen", hän kirjottaa, "ehdoton paljas punanen on Suomen kansan kansanvaltaisen hengen syvä ja ylitsevoittava selvä ilmaus. Sen keskellä oleva keltaisen leijona on Suomen valtion voiman ja suverenisen vallan vertauskuva."

Niinkuin se onkin, sano'. Epäilemättä on Varasvuori oikealla tollalla: punainen pohja edustaa sosialistista kansan pohjajoukkoa. Leijona siinä tarvitaan edustamassa nykyistä Suomen valtakokkoa, sikäläisten porvareiden "suverenista" ahneutta ja heidän lahtarikaartensa raatelua. Se santarmilehden huomautus, ettei leijona kuulu varsinaiseen Suomen eläimistöön, on tosin paikallaan, ja siihen voitaisiin vielä lisätä, ettei niin surkea laihan ja näkäläisen näköinen leijona kuin Suomen vaaku-massa oleva, ollenkaan sovi Suomen kotimaisen porvartyyppin edustajaksi. Suomalainen porvari on, kuten Juhani Aho sen lyhyesti ja satuvasti muuttelut, "pienehkö, pyöreähkö, pehmeähkö". Leijonan sijaan siis olisi vaihdettava hyvässä lihasosa oleva karju. Silloin siihen selviäisi kuvakielellä, Varasvuoren sanoen, "liityisi Suomen historiallisen hetki" ja koko nykyisen Suomen kansan "sisäisen miellala". Sitte kun porvarivaltio Suomesta joskus saadaan murretuksi, tulisi tietysti sitä edustava elukkaakin lipusta poistettavaksi, ja jälle läisi vain "lippu puhdas, punainen"...

Ei juomarahoj!

Yhdysvaltain presidentti Johnson oli juomarahojen antamisen jyrkkiä vastustaja. Kerrankin eräissä ravintolassa syötyään hän laskua suorittaessaan ei tapansa mukaan antanut tarjoilijalle ollenkaan juomarahaa. "Entäs tarjoilija?" kysyi tämä, ojentaan uudestaan käteensä. "Sitätä ei ollut ruokailustalla, enkä ole yhtään tarjoilijaa syönyt", vastasi presidentti kuivasti ja meni.

jan sellaisia jotka ovat koko kokonaa tai osittain työttömänä. Parissakymmenessä tälläkäläisessä kaupungissa, Bostonissa Kansas Cityyn saakka, toimeenpannut tutkimukset osoittavat että kreikkalaisilla ravintoloitsijoilla, palkosolien ja kengänmuustauslaitosten omistajilla ja hedelmäkänpustelijoilla ei ole mitään vaikeutta sadakseen palvelukseensa riittävän määrän työvoimaa verrattain pölkällä työväillä ja alhaisilla palkoilla, huolimatta kaikista valitettuna työvoiman puutteesta näissä kaupungeissa. Ruukinkantajien unionin kansallisarjaston virkailijat ilmoittavat, että heidän järjestönsä paikallisosastoissa on riittävä määrä sekaväestötyöläisiä rakennusurakoitsijoille, edellyttäen että työehtot ovat sellaisia että ihmisen voi niissä tulla toimeen. Vaate-teollisuusammattilaisten järjestöjen taholta ilmoitetaan niinkään, että sieltä voidaan asettaa sotateollisuuden palvelukseen satatuhatta hebrealaista kevyemmän työn tekijää, jotka ovat tottuneet käyttämään ongelukotetta.

Terästeollisuudessa, oljyteollisuudessa ja kaivosteollisuudessa toimeenpannut tutkimukset osoittavat että niissä on aivan viime aikoihin saakka käytetty suurimäärä ammattitaitotonta sirtolaitotyövoimaa sellaisilla aloilla joilla oli mitä suurin loukkautumisen vaara, ja josta koitui vaara paikkakunnalle ja kuluja veronmaksajille. Sellaisilla aloilla olisi helposti voitu käyttää—kuten nyt jo onkin laita—joiden hoitajina tartavat ammattilaiset olisivat tehneet sellaisen työvoiman käyttämisen tarpeettomaksi.

(Jatk. tistain numerossa.)

IHANTEELLINEN OIKEUDENVALVOJA.

Gov. Scott Nearing, joka myös on Amerikan Kansanpuolueen puheenjohtaja, on vaatinut presidentti Wilsonia ja oikeusministeri Gregoryä eroamaan virastaan Yhdysvaltain marshallin New Yorkin eteläisessä piirissä, Thomas D. McCarthy, koska tämä oli julkisesti kehottanut kansaa väkivaltaisuuteen häntä kohtaan. Kansanpuolueen kokouksessa oli, näet, McCarthy lausunut seuraavaan tapaan:

"Haluan teille suoraan sanoa, että te olette juuri sellainen lintu, jonka tahoisin saada käsiini. Jos joskus saan teidät käsiini, lähetän minä teidät niin kauvaksi että pitkään aikaa ette pääse sieltä takaisin. Ja jos tätä solaa kestävä vielä paljon kauvemmin, tulee olemaan köysi-kokereitä Central puistossa teille ja kaltaisille sunnuntai-ammunin. Kansa ei voi sietää teidän petellyä epälojalisuuttanne. He ottavat teidät ja hirttävä sopivimpaan puuhun. Minua tehtävänäni oikeudenvalvontaan tulee olemaan tuoksen teon estäminen, jos vain. Mutta samalla saan teille sanoa, että jos en olisi oikeudenvalvoja, joka on vannoutunut estämään epäjärjestyksiä, seloisin minä etunimesi väkijoukossa ja paukuttelisin käsiini."

New Yorkin eteläpiirin marshall McCarthy siis lieene ensimmäinen julkinen viranomainen Yhdysvalloissa, joka näin suoraan kehottaa käyttämään nyrkkioikeutta toisnajattelevia vastaan. Eri kysymys on vain, erotetaanko tähän senjohdosta virastaan, vai jennettäkään virassa.

Havainnollinen näyte.

Ensimmäisessä Lontoon siirtomaakongressissa oli edustajia kaikista brittiläisistä siirtomaista. Kun Australiain alkusajakkaisten edustaja Pantoni kongressista palattuaan teki maamehilleen selkoa siitä, mitä kaikkea hän vierasssa maissa oli nähtynyt ja kuullut, vaativat nämä hänen antamaan heille mahtavasta Lontoon kaupungista kuvan, josta he voisivat saada käsityksen, minkälainen se oikein on. Hetken mietittyään Pantoni silmäili ympärilleen ja sitte viilitti heitä tulemaan mukansa. Saanaakaan sanomalla hän vei heidät suuren muuraispesän luo (Australiallaa ne ovat rakennuksien kokoisia) ja kaatoi sen kumoon. Samassa oli koko seutu täynnä lukemattomia muuraispesiä, jotka ilman mitään nähtävää tarkotusta häiritivät toimitoistensa kimpussa ja joksentelevat ristin rastiin kuin hengenhäädissä.

"Lontoo—Lontoo—Lontoo!" huuteli Pantoni, vilitän käsiillään tuohon häirittyä muuraispesiä ja koettaen tovereittensa huomiota kiinnittää siinä valitsemaan päätä pyöräyttävään viilään.

Ei ollut hänen syynsä.

Mie ei ollut hänen syynsä. (Tavattuaan miehenä kiel-Jetyn puun hedelmää maistamasta): "Tämä on jo kolmas palvelustyttö, jota sinä olet suudellut!" MiMeMe: "Minkäs minä sille voin, että sinä myöhänsä vaihdat palvelustyttöjä?"